

Veczeri proſcheni ſimy, djeſz mi nū makac̄ dyrbimy Wurnoženje wot Rjechow, Čerta, a teho inječneho Šskiuwenja. Schtuž da to nochze ſ Džakom hohrjewsc̄, ale ſazvie tajku Nadu, ton dyrbi tu wiečju Šsmerec̄ ſa to doſtač̄. Pschetoz jene wot teju dweju dyrbi bydž: Th dyrbisch to Evangelion hohrjewsc̄, wjeric̄ a ſbožny bydž; Aby, jeli ſo ne-wjerisch, do Wiečinossje ſatamann bydž. Tak tu to Šzenje ſe ſwiatym Pawo-
tom Act. 18, 6. psches jene pschin-
dje, djeſz won tym Židam, kotiž ſo je-
mu pschečiwbachu, a jeho hanjachu, tak
prajesche: Wascha Krej pschindž na wa-
ſchu Lorou, wot njek du jačiſty Epoha-
nam. Pschetoz jako či Židji poſtuchac̄
nochznuhu, da iich Boh da wutupic̄, a
poſta ſwoje Evangelion ſnam Pohana-
nam. Dnj wonne da ſnam pschishlo-
je; da mamy ſo my ſa wieszje teho bo-
jec̄, ſchtož tudu ſteji, ſo Boh thich nepry-
ſchenyh Hoſzjow wuſtorkac̄ chze. Tak
chze naſ ton luby Knes ſ Wabenjom a ſe
Štroženjom ktemu pschinuc̄ic̄, ſo bñch-
my my to Evangelion ſa naſch najvet-
ſchi Schaz mijeli, je radzi ſkyscheli a wje-
rili. Psches to ſtubjenje teje wulke-
je Nadu wabi naſ, a psches tu wulku
Schtraſſu naſtroži naſ. Djeſz či dwje

Wjezny pomhac̄ nochzetaj, tam pomhaj-
ton neſmijelny Čert! haj won budje
teſſch jo ežinic̄.

Dy by naſch Boh a Knes Penesh ſ Nebes ſypnat, a naſ tudu kruſkim Knežim ſežinit, da by wen doſz Ludič namakat, kotiž bñchu pschibježeli a ſo ſwjeru prozowali, ſo bñchu njeſchto wotnijeho doſtač̄ meli. Dokelž pak naſ ſwec̄ne njebeſke Kubla wſwujim Šſto-
wi ſlubi, kotryhž ſo my w Šcerpli-
woſzi nadžijec̄ a na nje wotčakowac̄
dyrbimy, da ſo to temu Šswjetej ne-
lubi, ale won reſnje: Ach! ſchto nje-
beſke, njebeſke! Ja ſebi kvalu Penesch
fi, te ſo mi pschihodža: Schtu wje, ſchto
tam budje?

Tehodla je to Wotpoladanie naſchego
dženſniſcheho Prjedowanja: So naſ
ton Knes rad nawabicz a naſtrožec̄ chze,
ſo bñchimy to Šſtovo ſwjeru ſ Wutro-
bi wſali, a wjeric̄ wuknyli, a ſo tak te-
ho weſeſeho Pschichoda nadžieli, dyž
won na ſudnym Dnju ſaſo pschindž bu-
dje, ſo by naſ wumot wot wſchitkeje
Muſy a naſ pomhat na Čjeli, a na
Duschi. To ſposhcz nam ton wſcheho-
mozny Boh, naſch nadny Wocžec̄, psches
Krystuſa ſwojeho Šsyna a ſwiateho
Ducha, ſamen!

Na jenu a dwazetu Nedželu po ſwiatej Trojicy.

Wjeric̄ dyrbisch, luba Duscha!
To twoj Sbožnik pschikaze:
Wjeric̄ ſo či ſtajnje ſtuscha,
Dyž teže Roſom traſhic̄ chze.

(Aa a) 2.

Mojsaß